

คณะพยาบาลศาสตร์เกื้อการรุณย์ มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

ONE PAGE INFORMATION

เก้าอี้ความรู้จากการอบรม Professor Dr. Stanley Greenspan จิตแพทย์เด็กจากมหาวิทยาลัยวอชิงตัน ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นผู้คิดค้นหลักการพัฒนาเด็กโดยเฉพาะกลุ่มเด็กพัฒนาการล่าช้า เด็กพิเศษและกลุ่มเด็กอหิสติก เรียกแนวทาง DIR/Floortime หลักการสำคัญของแนวทางนี้เป็นไปตามอักษร DIR (Developmental-Individual-Relationship based Model) คือ Development (D) /Individual (I)/ Relationship-based

Professor Dr. Stanley Greenspan ได้เปรียบเทียบการพัฒนาเด็กตามแนวทาง DIR เมื่อเทียบกับ การเจริญเติบโตของเด็กนี้โดย

Development (D) คือ พัฒนาการองค์รวม

ลำดับนี้เปรียบเหมือนพัฒนาการหลักที่เด็กทุกคนจำเป็นต้องทำได้เพื่อให้มีชีวิตรอด สามารถพึงตนเองได้ พัฒนาการองค์รวมในเด็กปกติมี ๖ ขั้นตอน

Individual (I) คือ ความแตกต่างระบบประสาทของเด็ก

หากต้นไม้ เปรียบเหมือนระบบประสาทของเด็กแต่ละคนที่แตกต่างกัน ระบบรับความรู้สึกของคนแต่ละคนมี ความไว ความเฉียบ ของระบบความรู้สึกที่แตกต่างกัน (ระบบรับความรู้สึกของร่างกายที่สำคัญ มี ๗ ระบบ ได้แก่ ๑. ระบบสัมผัส ๒. ลิ้มรส ๓. ได้กิน ๔. ได้ยิน ๕. มองเห็น ๖. อึนและข้อต่อ (proprioception เช่น การนวด กด กระแทก) และ ๗. การทรงตัว (vestibular) เช่น สามารถง่าย ชอบโลดโผน ห้อยหัว ตีลังกา หมุนตัว) ก็จะเปรียบเหมือนหักษะต่างๆ วิชาการ ก็จะองอาจได้ ถ้าหากและลำดันสมบูรณ์

Relationship-based (R) คือ สัมพันธภาพ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ดูแลกับเด็กเป็นอย่างไร เอื้อต่อการเจริญเติบโตและพัฒนาการของเด็กหรือไม่ มี เวลาคุณภาพ มีปัจจัยสิ่พร้อมสมบูรณ์หรือไม่ ผู้ดูแลเรียนรู้ที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับลูกหรือไม่ เช่น การลดการ กำกับสั่งการ เปิดโอกาสให้ลูกได้ใช้ความคิด ได้ลงมือทำมากขึ้น มีการปรับจังหวะการพูดการเคลื่อนไหวเพื่อให้ สมองของลูกรับข้อมูลรอบตัวได้ง่ายขึ้น ฯลฯ

คนดูแลต้นไม้ เปรียบเหมือนพ่อแม่ ผู้ดูแล ที่ดูแลเอาใจใส่ ให้อาหาร ให้ความรัก ผู้ดูแลเด็กควรประเมินเด็ก มองเด็กโดยการใส่แวนต้า คือ เปลี่ยนมุมมอง เมื่อเด็กมีพฤติกรรมใดให้มองตัวตนของเด็ก (เด็กกำลังรู้สึก อย่างไร) สังเกตอารมณ์ (เด็กต้องการอะไร) และมองไปที่เบื้องหลังของพฤติกรรม (พัฒนาการของเด็กอยู่ที่ขั้น ใด ๑-๖) และสามารถใช้เทคนิคฟลอร์ไทม์ตามระดับพัฒนาการของเด็ก เพื่อพัฒนาเด็กแต่ละคน

วันที่ ๖ - ๙ มีนาคม ๒๕๖๑

เสนอโดย ร.ไวยากร ๒๗,๒๘
(นางสาววชิราภรณ์ เชิญวัฒนา)